

in upravnistvo:

Kolodvorske
ulice števil. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 6.

V Ljubljani v petek, 9. januarija 1885.

Tečaj II.

Knez Adolf Auersperg †.

V ponedeljek, dne 5. januarija, zatisnil je na veke svoje oči mož, čegar javno delovanje je v tesni zvezi z razvitkom našega parlamentarnega življenja; na svojem gradu Golddegu blizu St. Pöltena umrl je naglo knez Adolf Auersperg, bivši mnogoletni predsednik avstrijskega ministerstva in naslednik Hohenwartovega kabineta. Smrt knezova vzbudila je dokaj spominov na minole dni, in od prijateljske in neprijateljske strani se obširno opisuje njegovo delovanje in slika uloga, katero je igral umrli državnik. Gotovo bo tudi našim čitateljem ustrezalo, ako jim podamo v kratkih potezah obris življenja bivšega ministerskega predsednika, ki je skozi dolgih osem let predsedoval notranji naši politiki in bil dedič glavnega vodje sedanje večine, grofa Hohenwarta.

Adolf Viljem Daniel Knez Auersperg, mlajši brat kneza Karlosa Auersperga, porodil se je l. 1821. Prva mladeniška leta študiral je pravoslovje, potem pa je stopil v vojaško službo, kjer pa ni dolgo ostal. Ogromno fidejkomisno premoženje pripadlo je starejšemu bratu in vsled tega umrlemu knezu ni ostalo posebnih posestev; skoraj vsa romansko je živel dokaj let v Toplicah na Češkem in malo se je brigal za politično valovje. Še l. 1867 stopil je v javnost in prevzel mandat v česko deželno zbornico, v kateri je kmalo postal najvišji deželni maršal česke krone. Tri leta je vodil zadeve cvetoče dežele, potem pa je vstopil v državno službo. L. 1870 postal je deželni predsednik solnograški, kjer je takoj jako samostojno jel postopati in svoje centralistične nazore javljati. Večkrat je imel tedanji ministerski predsednik Hohenwart priliko, nezadovoljen biti z vladnim zastopnikom omenjene vojvodine, in dokaj pritožb o političnem delovanju knezovem čulo se je v istih dneh. Vender posebne nloga ranjki Auersperg tedaj ni igral; v obče je bil precej nepoznat chef male dežele in nikjer se ni odločno kazal na površji našega strankar-

skega življenja. Med tem je Hohenwartovo ministerstvo odstopilo in kmalo jelo se je ugi-
bati o njegovem nasledniku. Takoj je javno mnenje proglasilo solnograškega deželnega predsednika kot onega moža, ki bo de-
žel dedščino odstopivšega kabineta in sesta-
vil ustavoverno ministerstvo. Dne 25. novem-
bra 1871 obistnili so se oni glasi, ki so ime-
novali kneza Auersperga bodočega ka-
binetnega chefa. Omenjenega dne stopilo je
novo ministerstvo pred svet: knez Auers-
perg je bil predsednik, članovi pa baron
Pretis, Lasser, Glaser, Unger, Ban-
hans, Chlumecky, Stremayr in Horst.
Duševno vodstvo novega kabineta prevzel je
baron Lasser in za to se nazivali ministerstvo
tako prve dni „Lasserjevo, rekše Auers-
pergovo ministerstvo“. Predsednik sam je po-
drl istinitost te kombinacije, kajti pri neki
priliki je izjavil v državnem zboru, da se rad
podvrže skušenosti tako spretnega in izurje-
nega kolega, kakeršen je bil baron Lasser,
vodja ministerstva notranjih zadev.

S tacimi možmi pričela je nova vlada
svoje delovanje; podpirala jo je kompaktna
večina tedanje ustavovrne stranke, in zato
lahko razumemo, da so Auerspergovemu mi-
nisterstvu takoj pri zibelki prorokovali dolgo
življenje. In v istini, knez je s svojim kabi-
netom dalje vladal nego katerokoli minister-
stvo, kar smo jih imeli po pričetku konstitu-
cijske dobe v Avstriji. V teku dolžih let
svoje moči podalo nam je ministerstvo jako
burno podobo javnega svojega delovanja. Prvo
njegovo delo je bila vpeljava direktnih
volitev za državni zbor, reforma, ki je vzela
deželnim zborom vevlačno pravo in katero
so pristasi ministerstva in vladajoče večine
navdušeno pozdravljali. Nemški državljani so
se vedno bolj tesno oklenili svojega kabineta,
a v deželah slovanskega prebivalstva ni bilo
slišati o enakem navdušenju. Posebno na
Češkem je Auerspergova vlada povzročila
vztrajne boje in hudo nasprotstvo Čehov; a
tudi v naših deželah nismo nič manj čutili
one strankarske sapa, ki je tedaj rezko vela

iz avstrijske stolnice po vseh slovanskih de-
želah našega cesarstva.

Reforma državnoborskih volitev je bila
glavno delo Auerspergovega kabineta; poznejši
njegovi čini niso imeli več tolikega pomena
za našo notranjo politiko, in kolikor bolj se
bližamo koncu vladne umrlega kneza, tembolj
je zastajal liberalni program, katerega je bila
stranka takoj razvila, ko se je rodila. Uže
koncem petega leta jela je zvezda Auer-
spergovega kabineta bledeti in boji z lastno
parlamentarno večino jeli so se množiti od
dne do dne. Zadnja tri leta pretekla so v
vednem prepiru z državnim zborom, in situ-
acija kabineta postajala je vedno bolj neznosna.
Upor vlade zoper dovršitev konfesionalnih
zakonov, dolgotrajna in utrudljiva dogovarjanja
z Ogersko zaradi nove nagodbe, boji o ban-
kinem vprašanju in nasprotovanje bosanski po-
litiki, s katerim je večina posebno veliko skrbi
delala ministerstvu — vse to je povzročilo,
da so se tla kabineta dan za dnevom bolj
majala in da je končno nastopilo stanje, ki
pač ni bilo prijetno za ministerskega pred-
sednika. Porazi ministerstva so bili v državni
zbornici na dnevnem redu, in končno moral
se je knez opirati na pomoč manjšine, da je
zmagal gledé nagodbe z Ogersko in gledé
okupacije sosednjih turških dežel. Zato je rekel
dr. Sturm nekega dne v zbornici: „Naše
prejšnje liberalno ministerstvo se je premenilo
v klerikalno“ — na kar se je oglašil „govorni
minister“ Unger in izjavil, da se člani mi-
nisterstva nikakor ne oklepajo krčevito svojih
sedežev, temveč da le vsled patriotizma in
kot zvesti služabniki Nj. veličanstva opravljajo
svoj posel. Kmalu potem je dobil kabinet svojo
demisijo, katere je bil uže večkrat poprosil.
Pl. Stremayr je prevzel začasno vodstvo in
po njegovem odstopu prišla je sedanja vlada
na krmilo.

Knez Auersperg šel je z jako laskavim
priznanjem Nj. veličanstva v privatno življenje
nazaj. Imenovan je bil sicer predsednikom
najvišjega računskega dvora, a v politične boje
se ni spuščal več. Daleč proč od strankarskih

Listek.

Naše ribiške razmere.

(Dalje.)

Zjedinjena Sava od Radóvljice do Med-
vod je dobra, večinoma prav dobra za salmo-
nide. Strmec je zmeren, od Podnarta dalje
ni več ko dva metra na kilometer, od Kranja
do Medvod meči strmec tudi še sedem jezov.
Preminjava globin, dolžih in širokih tolmunov
s plitvicami je posebno v spodnjem delu te
daljice raznovrstna. Pri Druljevki, kjer pride
železnica iz savskega jarka na sorsko polje
in se zavije proti Loki, zgubi se reka v glo-
boko strugo med strme pečine, do 40 metrov
visoke, ki spremljajo Savo do Smednika blizu
ali dalje. Od laporovih sten so se odrgale
velike skale, ki ležijo kakor bajte v vodi ali
kraj te, da se voda ovija okolo in zgubi v
najhujši povodnji moč. Zavetja in skrivališč je
dovelj, istotako vrbovja in grmovja na bregov-
vih, hrane na vodi in v vodi je dovelj, ker
je obilica kapov in pegunic. Ko je tajnik av-

strijskega ribiškega društva, dr. Wildgans,
minolo jesen potoval po Gorenjskem, preisku-
joč po naročilu poljedelskega ministerstva
stanje ribišva pri nas, mu je ta daljica jako
dopadala, težko mu je bilo verjeti, da ta voda
ni bogata, da je v primeri naravnim pogojem
revna in da ta revščina narašča od Kranja
proti Radóvljici. Pred dvajsetimi leti je bilo
tu obilo rib, belic so vjeli toliko, da so jih
ponujali funt po krajcarji, sulcev so vjeli
mnogo in velikih. Pri vsakem mlinu, in teh je
od Kranja do Medvod jedenajst, so sulce bodli
in sačili, ribiči so pogosto drgnili z veliko
mrežo in vender je bilo dovelj živali. Ko je
nastal v Medvodah visoki tovarniški jez, bila
je vsa zgornja Sava od spodnje ločena. Lovili
so zgorej dalje po stari navadi, pokončavali
ribe na drstiščih, in ker jih ni mogla spodnja
Sava zopet nadomestiti, je bila voda v ne-
kolikih letih izmolžena, ni se več splačalo lo-
viti z mrežo.

Prej je bila obilica belic, zdaj je mrena
jako redka, ravno tako podust, dasi tudi jih
nihče ne preganja. Misliti je, da po drestih
nazaj gredé padejo čez jez, in se vé da, nazaj

ne more nič. Z debeloglavci mora tudi tako
biti; nahajajo se v večjem številu le v zanje
posebno ugodnih krajih. Brez vse koristi pa
ta nesrečni jez vender ni bil. Odkar so be-
lice tako minole, dobil je lipan dušek in po-
množil se je posebno zadnja leta sém izdatno.
Ko se je pričelo umno varstvo, jele so se pri-
kazovati bolj pogosto posttrvi in sulcev, se vé da
ni mrharjev po 30 funtov, kakor nekdanj, je
za sedanje razmere prej preveč, ko premalo,
z jedno besedo, vsled zapore v Medvodah po-
stala je vsa zgornja Sava salmonidska voda.
Velik nedostatek te daljice je, da nima pri-
tokov za drstišča. Kokra je zaprta, in tržiška
Bistrica je uničena, o čemer bo pozneje go-
vorica. Ta nedostatek se pa da popraviti z
vlaganjem mladine po polnem. Sicer je pisa-
telj sam spustil v zadnjih treh letih 20000
posttrvic, toda najmanj dvakrat toliko bi se
jih moralo vložiti vsako leto v celi daljici, in
zadobila bi v nekolikih letih večjo vrednost,
kakor jo je imela kedaj.

Spoznanje, da je za večino plemen po-
trebno neomejeno prehajanje do izvornih po-
tokov, privedlo je strokovnjake, izmisliti si

prepirov živel je bolj svoji družini in svojemu novemu poslu, vesel, da se je znebil dolgoletnega mučenstva in dolgoletnih bojev in napadov, ki se celo njegovemu domačemu življenju niso prizanašali. Sedaj se v obče pripoznava njegov čist značaj in njegovo domoljubje. Če ravno na pročelji izvanredno strankarskega ministerstva, bil je mož ves zavzet za patrijotične čute ter vzgled pridnega in vztrajnega delavca. Svoji stranki na ljubav stal je v bur- nih dneh neustrašen v prvi vrsti in je s svojo osebo povsodi očitno stopal na terišče, kjer kol je to zahtevala stranka njegova.

Se ve, trajno se ni mogel obdržati; nazo- ri njegovi in večine, ki ga je povzdignila, bili so v prejasnem protislovju s pravo večino avstrijskih prebivalcev. Prej ali postej morala se je ta nedostatkost javiti na dan ter provzro- čiti krizo. Strankarsko ministerstvo, ki je v strogo nemškem, centralističnem zmislu vladalo toliko let, moralo je konečno zgubiti svoja tla. Stališče njegovo se je omajalo in dedič mu je sedanja vlada, ki je pridobila čelo parlamen- taričnemu delovanju in proglasila program jed- nakih pravic za vse narode širne Avstrije.

—m.—

O preustrojb ogerske górenje zbornice.

Varali bi sami sebe, če bi hoteli misliti, da postavni načrt o preustrojb górenje zbor- nice v naslednjih tednih ne bode po polnem prevladal javnega mnjenja, ter da ne bode predmet globoki in razburjeni diskusiji. Iz raz- ličnih elementov sestavljena opozicija, katera je pričela že boj proti predlogi, briga se, žal! mnogo bolj za stvar nego za to, da do- seže negativen rezultat za vlado, da bi dala vladi Tiszini kľofuto. Vender se morda račun opozicijskih frakcij ne bode ujemal in se postavni načrt po polnem nespremenjen vzpre- jel. Motivi za odbitek predloge od strani raz- nih frakcij so namreč tako heterogeni, da si je težko misliti, da bi mogle vse opozi- cijonalne stranke složno postopati. Tu so pred vsem klerikalci, kateri ne zahtevajo samo, naj titularni škofje brez posestva ohranijo do- zdano svojo pravico, marveč hočejo, naj bodo tudi še oni opatje članovi górenje zbornice, kateri imajo večja zemljiška posestva. S tem delom opozicije se ne bodo združili niti libe- ralni članovi górenje zbornice, niti velikaši iz Erdeljske. Za težnje erdeljskih grofov in ba- ronov pa se ne bodo niti nadškofje in škofje, niti veleposestniki ogerski posebno poganjali, ker tem ni nikakor do tega, da ne zelo imo- viti velikaši prejšnje Erdeljske tudi še na- dalje ostanejo v górenji zbornici. Še bolj čudno je z zahtevo, vsled katere naj muni- cipiji in večja mesta volijo svoje zastopnike v górenjo zbornico.

naprave, po katerih zamorejo ribe brez težav čez visoke jezove gori in doli, izumili so lest- vice raznih sistemov in jih praktično z dobrim vspehom izpeljali. Spod medvodskega jezú so se pa dvajset let sém razmere toliko spreme- nile, da bi lestva ne mogla koristiti in bi se troški za njeno napravo in vzdrževanje na drug način bolje ukoristili.

Tržiška Bistrica, pred 2 letoma še dobra postrvska voda, je zdaj, kakor že rečeno, uničena. Pri Mešeniku, pritoku Bistrice, na- kladajo iz rudnika pod sv. Ano apnenik, iz katerega so spravili z vročino živo srebro. Ta apnenik je po polnem sežgan in prekuhan, potok ga spira in odnaša, kako pa tekne ribam apno, vè vsakdo. Ko je pred dvema letoma nastal velik naliiv in spral obilo tega neuga- šenega apna na enkrat, poginile so vse ribe po Mešeniku in po Bistrici notri do Save, ljudje so jih vrh vode plavajoče lovili in nekateri od vživanja tudi zboleli. Ker to onesnaženje še vedno traja, ni repa več v tej lepi vodi.

Tudi v korenski Savi so pred tremi leti pomorili odpadki suknarije pod Javornikom vso žival doli do Radóvljice.

Ta zahteva pa magi atom mnogo menj do- pada, nego da bi krona imenovala članove gó- renje zbornice. V slednjem času napravile so se izključne kaste, in to se mora obžalovati, a priznati se mora kot gotov faktum. Celó ona v političnih salonih najbolj napadana točka, naj bi bil v górenjo zbornico imenovan tudi jeden zastopnik židovskega veroizpove- danja, tudi ta točka ne bode vseh nasprotni- kov postavnega načrta v opozicijo združila, tako da bi se pri nepristranskem, jasnem in strogem vodstvu odbravnav — kakor je pri- čakovati od barona Sennyeya — za vsako po- samično točko postavnega načrta najti mogla vselej druga večina. Najmenj podkrepjen pa je sicer ugovor opozicije, da bi vlada z ime- novanjem górenje-zborniških članov morda imela prevelik vpliv.

Ne gledé na to, da bi bili ti članovi za vse življenje imenovani in da bi preustrojba ne bila ustvarjena za Tiszin kabinet, marveč za nepregledne čase, se kaže, da se je po- zabilo, da v zdaj obstoječo górenjo zbornico vlada v istini imenuje 93 članov, izmed ka- terih so samo titularni škofje dosmrtno ime- novani, a višji župani se mogó povoljno menjati, tako da ima vlada, kakor je Tisza v svojem novoletnem govoru deputaciji liberalne stranke naglašal, danes mnogo večji vpliv, kakor po izvedeni preustrojb, ker bi se po- tem začetkom k večjemu 65 do 70, pozneje do 100 članov imenovati moglo. Naj bi se zdanim članovom górenje zbornice pripustil njih sedež do smrti, kakor se to zahteva od nekaterih strani, bila bi absurdnost, kajti to bi faktično preustrojbo górenje zbornice za 25 do 36 let zavleklo, in da bi merodajni magnatje v istini menili, da je dopustljivo ali celó da bi bilo želeti, da mnogi grofje in baroni, kateri nimajo nikakih sredstev, ostanejo še na dalje članovi zakonodavstva, to je vender po polnem neverjetno. Celó census 3000 glđ. se ne sme previsoko odmerjenim smatrati, ker se ves zemljiški in hišni davek vteje in celó pri tem censusu še čez 250 velikašev v górenji zbornici ostane.

P. C.

Finance v Rusiji

jele so se v slednjem času znatno boljšati. V malo letih sem povzdignili so se dohodki za zelo velike svote, in skoro v toliki meri znižali so se tudi troškovi. Pred kratkim izdal se je po polnem uraden izkaz o dohodkih in iz- datkih v državnem gospodarstvu za 1883. l., in če primerjamo te podatke z onimi iz leta 1881, pokažejo se nam naslednja števila: Vkupna svota državnih dohodkov narasla je od 652 milijonov rubľev v l. 1881 na 699 mili- jonov v letu 1883, troškovi pa so se v isti dobi zmanjšali od 732 milijonov na 721 mili- jonov. Te državne dohodke pa je posebno pomnožil davek na opojne pijače (od 201 mili-

Kokra, proti Savi hermetično zaprta kmalu nad iztokom, je v zgornjem delu jako dober postrvski potok in precej obljuden, v spodnjem delu, od Predvora dalje je pa spraznjen, ker se je preveč lovilo in do zdaj še nič storilo za zboljšanje.

Med manjšimi pritoki je omeniti Lipnica, ki se pod Podnartom steka v Savo, izvrsten potok, kateremu mečijo strmec pogosti mali jezovi, napeljujoči močo na travnike. pl. Ka- pus, ki zna dobro gospodariti, spravi na leto čez 100 kilogr. pikastega plemena iz le dve uri dolzega potoka.

Od Medvod naprej ne ovira noben jez več prehajanja, Sava je odprta do Črnega morja, svojstvo vode se do hrvatske meje le toliko spremeni, kolikor jo mečita Ljubljana in Savinja. Bregovi so večinoma zaraščeni, deloma hriboviti, deloma s poljem in travniki obdani. Tla ostanejo kremenasta in še le po dotoku Krke, od Brežic dalje, ko postane strmec prav nezdaten in se premika le še drobni pesek in sipa, premeni Sava značaj gorske reke v onega nižavske ali ravninske.

jona v letu 1874 na 253 milijonov v 1883). Samo pogled na ta narastek tem do- hodkov od davka na opojne pijače pa nam kaže tudi, da poraba žganih pijač nikakor ne narašča v razmerji z množčim se prebivalstvom. Tudi dohodki pri carini so od leta 1878 se za precejšnjo svoto pomnožili: V letu 1877 znašala je njih vkupna svota 52 milijonov, v letu 1878 je vsled upeljave vplačevanj v zlatu znašala že 81 milijonov in v letu 1883 pa celó 96 milijonov. Davek od železniških listov se je tudi za veliko svoto pomnožil, t. ko od 7 milijonov v letu 1879 na 8 milijonov v letu 1883. Pri pošti dohodki niso znatni. Zmanjšali pa so se troškovi za vojno; v letu 1881 iz- dalo se je za vojno 225 milijonov, v letu 1883 pa samo 200 milijonov. Izdatki za mornarico ostali pa so v tej dobi skoro po polnem nespremenjeni.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Poslancu in dvornemu svétniku pri naj- višjem sodnem dvoru Juriju Lienbacherju podeljen je viteški križ Leopoldovega reda v priznanje njegovega mnogoletnega in izvrst- nega delovanja.

Dunajska trgovinska in obrtna zbornica ima zdaj volitve novega zastopa. Kolikor je do zdaj pokazalo glasoštetje, izvoljenih je 32 zborniških članov iz fakijske stranke. Ko- liko bode dobila ta stranka še glasov, se zdaj za gotovo ne vé, najbrže pa bode obdržala večino. Sicer pa ima trgovinska zbornica le v toliko politični pomen, ker voli svoje po- slance.

Dunajski listi prinašajo dolge članke v spomin grofu Adolfu Auerspergu ter po- sebno poudarjajo njegov odkrit patrijotizem. Njegovim naslednikom kot predsednik naj- višjega računskega dvora bode imenovan, ka- kor zatrjuje „Triester Ztg.“, grof Hohen- wart.

Tuje dežele.

Nemški listi vedó povedati iz zanesljivih virov, da se bode monarhična moč nad bo- dočo Kongo-državo izročila vojvodi Filipu Saško-Koburškemu. Vojvoda je rojen l. 1848 in je honvedsk general.

O sv. Cirila in Metoda slavnosti se poroča iz Rima, da je v Vatikanu veliko za- nimanje za slavnost sv. Cirila in Metoda, ka- tera se bode letos obhajala, ter da se mnogo govori o posebni encikliki, katera naj bi vpli- vala na Slované. Papež se še v tej zadevi ni odločil, ker se v Vatikanu opozarja na polo- žaj ruskih Poljakov, katerim bi na polu ver- sko, na polu politično naglašanje Metodove tisočletnice več škodovati nego koristiti moglo.

V bolgarskem sobranji interpeloval je po- slanec Živkov ministra za vnanje zadeve, če

Vender je staviti tudi v tej daljici dva od- delka, ki nista ločena po naravi, ampak po nemilosti razvitka moderne obrtnosti.

Iz zagorske, trboveljske in iz hrastniške doline se stekajo v Savo mali potoki tako lepe črne barve, da bi se s to tekočino lahko barvalo, ko bi ne bila pregosta. Sava odriva to črnino s prva h kraju; vleče se umazana mlakuža kakor črna kača tik levega brega, polagoma se širi in sega dalj v čedno vodo. Ko se je do srede Save razprostrla, je še le zgubila energijo barve, pri ovinkih, soteskah in hujših tokih se pomeša čez celo reko. Ta proces se ponovi še dvakrat, in daleč pod Zidanim mostom se pozna Savi umazanost po prav posebni svinčenasti barvi. Vrh tega je pod Zagorjem tik Save tovarna za kemikalije, med drugimi za žvepljeno kislino; odpadki te tovarne se stekajo naravnost v Savo. Razumno je, da od vseh onih rib, ki se pomikajo na- vzgor, iskaje pripravnih drstišč, in to so skoro vse, le malokatera prodere ta dolgi one- snaženi kos. Tako je ta lepa velika daljica pretrgana in velik kos po polnem za nič.

je Turčija do zdaj z ozirom na član 23 berlinske pogodbe politične reforme v Makedoniji vpeljala; če so poročila iz Makedonije o neznosnem položaju tamošnjih Bolgarov istinita.

S kitajskega bojišča se poroča: Po prvem boji vzhodno od Chua vrnili so se Kitajci, 12 000 mož, da se držijo v ofenzivi. General Negrier jih je napal, prodiral na sredo njihovih pozicij. Po vročem boju vrgel je tudi Kitajce nazaj; bežali so razpršeno. Morali so zapustiti vse pozicije, zgubili so dve Kruppovi bateriji, orožje, strelivo, živež, zastave in izmed njih ostalo je 600 mož mrtvih na bojiščih in veliko število ranjenih. Francozi so izgubili le malo mož: Trije častniki so ranjeni, izmed možta je 19 mrtvih in 65 ranjenih.

Dopisi.

Iz Črnomlja, 6. januarja. (Izv. dop.) V naši čitalnici je letos prav živahno, imamo vsako nedeljo ali praznik lepe veselice; imamo gledališke igre, deklamacije, plese itd., kratko rečeno, vse je prav po zadovoljnosti. Imamo pa to zahvaliti častitlim udom, kateri se vedno udeležujejo in vsak po svoji moči pripomaga zmiraj k dobri izvedbi programa. Zahvala se more izreči vrlemu novemu odboru, kateri nevtudljivo skrbi in dela na to, da se vsi gosp. častiti udje in povabljeni zadovoljijo. Posebna zahvala se mora tudi izreči krasnemu spolu, ki vedno pri veselicah sodeluje, posebno gđ. Avgusti Mantanovič, gđ. Juli Piševi, gđ. Antoniji Devovi in gospej Zafertovi kot izvrstnim soigralkam pri gledaliških igrah, gđ. sestrici Mantanovičevi za izvrstno lepo petje in gđ. Olgi Haringovi za lepe deklamacije. To vse se godi v najlepši mirni slogi, za katero je sploh vsak domoljub dolžan, se potruditi in skrbeti. Pripetilo se pa je, da je naša uže nad 20 let stara čitalnica nekoliko mrtvejša postala, vzrok temu je bilo, da so se nekateri čitalniški udje odločili, nepotrebno društvo za imenom „Schützenverein“ ustanoviti, se vé da z nadejo, si časi kratkočasnejše ure privoščiti. V resnici se je počelo jako visoko in prenapeto: naročili so si drago obleko, drage puške itd., a prišlo je po prigovoru: „Tič, ki visoko leta, nizko obsede.“

Mirni članovi jeli so jeden za drugim odstopati, uvidevši tudi, da je to novo društvo nekako naperjeno proti čitalnici — in kmalu bilo je tudi društva konec. Zdaj vsaj čitalnica nima tekmece ter lahko mirno deluje in napreduje.

Mirosljub.

Razne vesti.

— (Nesrečna ljubezen.) V nekem hotelu v Fünfhansenu ustrelila se je 23letna streljarka z revolverjem v levo stran prsij ter se smrtno ranila. Iz pisma, ki ga je prej napisala, razvidno je, da jo je nesrečna ljubezen tako daleč pripravila.

Pod Medvodami se prično belice v velikih tropah, podustij, mren in klinov je dovelj, od boljših plemen nahaja se sulec, lipan in mehek, od Gamelščice dalje tudi ščuka. Največ dobička donaja sulec; ker ima hrane na izbor, zraste do 15 kil in več. Toda tudi tu se je njegovo število močno zmanjšalo. Ker ima tukaj sulec vse naravne pogoje za dobro rast, bi bilo treba vlagati veliko tisoč mladičev leto za letom, kakor so jih pričela vlagati ribiška društva v Salcah, Traun in Donavo. Naš ribiški zakon je proglasil vso Savo s pritoki kot postrvsko vodo doli do Podgrada pri Zalogu, do iztoka Ljubljane. Zdaj reka od Medvod dalje nikakor ni postrvska, in dvogiti je, da bi jo bilo mogoče premeniti v tako tudi s prav neprimernimi troški. Da se naleti blizu ustja postrvskih pritokov na kako pisanko, ne more biti odločilno. Zatirati bi bilo treba druga plemena, t. j. prej izprazniti teren. Takih poskusenj ni treba delati na novo, naj zadostuje brezvspešnost in škoda drugih.

(Konec prihodnjic.)

— (Poklicani volkovi.) Na sv. Štefana dan podali so se štirje mladeniči iz Zuckmantla v Fületoke. Bili so vsi oboroženi. Idoč skozi gozd jame jeden iz med njih oponašati volji glas tako dobro, da so kmalu od vseh strani pravi volcje začeli odgovarjati. A kako se le-ti prestrašijo, ko vidijo, da se jim približuje osem volkov, ki jih od vseh strani obdajajo. Jeden, ki je imel še največ poguma, sproži puško in res usmrti enega izmed neljubih gostov. To jih je rešilo. Kajti volcje planejo čez ubitega tovariša ter ga začno mesariti, uni pa dobé med tem časa, da uidejo.

— (Kolere) v Italiji še ni konec, kajti, kakor se poroča, obolelo je v Gaeti (Borgo), nagloma šest oseb na nji. Ukrenile so se potrebne navedbe zoper razširjenje.

— (Samoumor v cerkvi.) V cerkvi Santa Maria Maggiore v Rimu bil je te dni kakih 50 let star mož, najbrže rokodelskega stanu, pri maši. Bilo je videti, da je zelo v molitve vtopljen. Ko se pa mašujoči duhovni pri „Dominus vobiscum“ k vernikom obrne, potegne oni hipoma nož iz žepa ter si ga zasadi v grlo. Duhoven takoj zakliče po pomoč, a pomagati mu ni bilo več. Odnegli so ga v bolnico, kjer je kmalu potem umrl. Oskrunjeno cerkev so zaprli.

— (Nuno je hotel usmrtiti.) V odgovor na sv. Križa v Neuillyu odpustili so pred kratkim slugo Simona zaradi pijanosti. Dne 3. t. m. pride po spričevalo in ko mu ga hoče sestra Florence izročiti, zapodi se vanjo ter jo z uže pripravljenim nožem sune štirikrat v prsi. Nesrečnica je v smrtni nevarnosti.

— (Senator tožen.) Zoper italijanskega senatorja Mattea Farina vložila se je tožba, v koji bode razsojeval senat kot najvišje sodišče. Zločin, zaradi kojega se visoka oseba toži, je ta, da so se njegove krave ob neki železnični progi — pasle.

— (Nesreča v cerkvi.) V neki presbyterijanski cerkvi v Londonu podrla se je te dni pred kratkim časom dozidana galerija vsled tega, ker je bilo na njej preveč ljudstva natlačenega in se je zaradi prevelike teže jedna podpora udala. Jedna bolj priletna dama ostala je mrtva na mestu; jeden mladenič zlomil si je roko in nogo, a več družih bilo je bolj ali manj težko poškodovanih.

— (100 000 mark) zapustila je v svoji oporoki neka bogata dama v Berlinu ondodnemu nemškemu gledališču.

— (Regiment dedič.) Iz Pariza se poroča, da je mati umrlega generala Aymarda v svoji oporoki zapustila regimentu, kateremu poveljnik je nekdanji njen sin bil, 200 000 frankov. Srečni dedič, kakor tudi njegovi višji, ne vedó prav, kaj in kako naj pričnejo v tej zadevi.

— (Učenje slovanskih jezikov v Parizu.) Kakor je čitati v zadnjem mesečnem zvezku „Sporočil petrogradskega slovanskega dobrodelnega društva“, v Parizu učenje slovanskih jezikov lepo napreduje. Znani slavist Louis Leger ima na teden štiri predavanja, in sicer predava dvakrat o ruskem in staroslovanskem jeziku, ena ura porabi se za čitanje slovanskih rokopisov, in enkrat na teden razlaga se srbski jezik. Pozneje prebirale se bodo tudi srbske narodne pesmi, in sicer zlasti one, ki opevajo Marka Kraljeviča. Razen tega zbirajo se višješolci po trikrat na teden, da se vadijo v ruski konverzaciji. V preteklem šolskem letu poslušalo je ta predavanja 40 slušateljev, in sicer med njimi mnogo takih, ki so philologične studije uže dokončali in ki se le iz golega zanimanja za slovanske jezike posvečujejo še daljnim studijam. Pa tudi mnogo žensk je, ki se učé ruskega jezika, in sicer pred vsem zaradi ruske leposlovne literature. Ena teh uže celó prelaga ruske romane v francoski jezik. Razen tega učí se ruščine tudi več oficirjev, in srbsčine mnogo taci, ki bi radi na železnicah v Srbiji v službe stopili. To naj bi bilo Slovencem v spodbujajo, da se tudi oni pridneje učé slovanskih jezikov.

— (Kmetijski ustanek v Japanu.) Kakor najnovejša vèsti iz Japana poročajo, bili so ondaj zadnji čas precej resni nemiri, in sicer zlasti v okrajih Saitama. Meseca oktobra namreč obrnili so se ondodni kmetje do dotične prefektore s prošnjo, da naj se jim podaljša čas za odrajanje davka, ker ga vsled pale riževne cene ne morejo takoj plačati. Ker se jim prošnja ni uslišala, zbere se dne 31. oktobra na dano znamenje velikanska množica ter se vzdigne proti bližnjim mestom. Med potom

naraščalo je število ustašev bolj in bolj, dospévši do mest, planili so v hiše bogatašev, pobrali vse, kar se je dalo dragocenega seboj vzeti, a drugo so razdejali in požgali. To se je ponavljalo več dni. Ko so dospela do ustašev krdela cesarske vojske, borili so se oni s tako hrabrostjo in srditostjo, da je bilo komaj mogoče premagati jih in še le po hudem boju zapodili so jih v beg. Japonska vlada dala si je potem od posameznih prefektur natanko poročati o sedanjem stanju kmetijstva in se baje odločila, zemljiški davek nekoliko znižati.

— (Potres v Španiji.) Dne 5. t. m. bil je tudi v Malagi, dasi ne močan potres. Precej močno pa se je v Granadi zmajala zemlja, vsled česar vlada ondí velik strah. Ob tistem času čutil se je tudi v Motrilu in Loji potres. Škoda, koja je napravil potres v provinciji Granada, znaša 35 milijonov. Kralj in kraljica darovala sta za ponesrečene 55 000 frankov. Madridski telegrami od 4. in 5. t. m. prinašajo več podrobnosti o škodi, katero je napravil potres. V Alhami razdejanih je 1300 hiš. Iz razvalin so izkopali 302 mrtva, a 280 ranjenih. Ljudje prebivajo pod milim nebom ter so v veliki stiski. V Albaneli je od 577 hiš 463 razdejanih. Vsmrtenih je bilo tu nad 100 in ranjenih 288 oseb. Dne 4. t. m. podrla se je vsled potresa neka hiša ter je zasula 21 oseb, ki so čuli pri mrtvem otroku. Mestni hiši v Granadi in Alhambri ostali ste nepoškodovani. Tudi v mestu Capilheri zrušilo se je več hiš. V Velezu stresla se je od 25. decembra l. l. do 5. t. m. dvaintridesetkrat zemlja. V Rigordu odprla se je zemlja in pritekel je gorak studenec na dan.

— (Nov babilonski stolp.) Inženér Bourdais ponudil se je, da hoče postaviti za prihodnjo, za leto 1889 določeno svetovno razstavo v Parizu stolp, ki naj bi ne bil nič manj visok, nego 370 metrov ali 1200 čevljev. Ta stolp presega bi daleč vse druge stavbe sveta, ki se odlikujejo po svoji visokosti. V to, da se zidanje prične, manjka se vé da še potrebnega drobiža, in oni, ki so morda uže zdaj namenjeni obiskati razstavo, naj se ne veselé preveč na krasni razgled iz novega babilonskega stolpa.

— (Najstarejši časopis sveta.) Da so Kinezi smodnik uže poznali, predno ga je izumil menih Schwarz, to bode marsikomu znano. O tem pa morda še malokdo vé, da so bili Kinezi tudi prvi časnikarji. In vender je temu tako. Nestor vseh časopisov je „Pekinski List“, ki je začel uže leta 911 izhajati, čeravno izhaja še le od leta 1351 naprej redno. Ta kineški časopis se je v zadnjem času v marsičem spremenil in hodi sedaj v treh izdajah na svitlo. Prva izdaja ima naslov „King Paou“ in je tiskana na rumen papir. To je vladno glasilo velike kineške države. Druga izdaja „Chsina Paou“, ki izhaja tudi na rumenem papirju, je trgovinski list. Tretja izdaja pa, ki se tiska na rudečem papirju, namenjena je bolj za množico in prinaša vsled tega tudi le odlomke iz prvih dveh izdaj.

— (Ljubezniv soprog.) Soprog čita domače vesti v časopisu ter deje: „Zopet je ubil ženo —“ „Nje soprog?“ vpraša soproga. „Ej, se vé da, kdo pa naj bi jo?“ odgovori ljubezniv soprog.

Domače stvari.

— (Pomiloščenje.) Nj. c. in kr. apost. veličanstvo presvitli cesar izvolil je z Najvišjim odlokom z dne 6. januarja t. l. pomilostiti 136 kazencev v avstrijskih kaznilnicah. Na ljubljanskem Gradu je pomiloščenih 9, v ženski kaznilnici v Begunjah je pomiloščenih 5.

— (V nunskem samostanu ljubljanskem) bila je včeraj zjutraj preoblečena gđ. Bahovec s samostanskim imenom s. Matilda; slovesno samostansko obljubo pa so storile gospodičine: s. Kristina Pezdirec in s. Josipina Rambovšek, dalje s. Cirila Grošelj in s. Roza Špeljak.

— (Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske) zboroval je zopet prošli torek in je med drugimi sklenil, za občni zbor kmetijske družbe naročiti si iz grof Attemsove tovarne pri Gradci vsakovrstnega sadja in zelenjadi, posušenih na nov ameriški način, in te izdelke razstaviti pri občnem zboru.

— (Odbor ljubljanske čitalnice) razposlal je svojim društvenikom naslednje naznanilo in vabilo: Odbor narodne čitalnice ljubljanske na-

znanja č. gg. društvenikom čitalničnim, da priredi čitalnica v letošnjem predpustu štiri plesne veselice, in sicer: V nedeljo 11. januarija mali ples; v soboto 24. januarija mali ples; v nedeljo 1. februarija sijajni ples; v nedeljo 8. februarija mali ples. Začetek plesov ob 8. uri zvečer. Pristop k malim plesom imajo izključljivo le č. gg. društveniki, k sijajnemu plesu pa tudi po društvenikih vpeljani gostje, ki plačajo 1 gld. vstopnine. Gospodje imajo priti k vsem plesom v salonski opravi. Pri sijajnem plesu sviral bo oddelek vojaške godbe c. kr. pešpolka „baron Kuhn“ št. 17, pri malih plesih kvintet pod vodstvom gosp. Lichtla.

— (Firme Tschinkel) zapale so vse konkurzu. Pozneje priobčili bomo ponatančnejši izkaz o premoženju teh firm, za danes naj le omenimo, kako je s premoženjem firme „Avgust Tschinkelnovi sinovi“, katera ima svojo tovarno tudi v Ljubljani. Premoženje, kakor se je navajalo upnikom dné 8. t. m. v Levosicah, je pri firmi „Avgust Tschinkelnovi sinovi“ naslednje: aktivum 3460000 gld., pasivum 2652000 gld., aktivna z 809000 gld. in ob enem z aktivom posestva Turn s 160000 gld., aktivna z 969000 gld.

— (Konja splašila) sta se včeraj popoldne nekemu slugi, ko ja je peljal na sprehod; dirjala sta v divjem teku po Dunajski cesti proti Jezici. Nesreča se ni, kolikor nam je znano, nobena zgodila, a nevarnost bila je velika, ker je bil ravno ob istem času mnogobrojen mrtvašk sprevod na poti ter je čez nekaj minut pozneje prišel tudi tržaški tovarni vlak.

— (Katoliška družba) ima letos, kakor prejšnja leta, zabavne večere. Prvi tak večer imela je v sredo; udeležilo se je veliko gostov civilnega in duhovskega stanu. Večerni govor imel je gospod prof. Marn. Poslušalci sledili so govornikovim besedam z veliko pazljivostjo.

— („Šac“ so našli.) „Slov.“ se piše: „V nekem kraju ljubljanske okolice — na Dolenjskem — so „šac“ vzdignili. Kako? Oče je bil prisiljen svojo hčer — omožiti, zato ji ni hotel posebne „bale“ napraviti. Le nekoliko denarja (dote) je obljubil in staro skrinjo, ki je uže mnogo desetletij pri hiši in zato bila pod streho vsa odimnjena. Posljejo tedaj po mizarja, da bi nekoliko skrinjo poobljaj in popravil za „balo“. Mizar pride, stranice pri skrinji obla, pa po glasu prostor med stranicami spozná — nekoliko pogleda — in skrivna vratica najde — odpre in — ondi „šac“ — najde. Bile so hranilnične bukvice za več sto goldinarjev — 18 sto — po katerih je pred 10 leti hranilnica ljubljanska popraščovala; v bukvicah za 130 gld. starih rudečih petakov in zraven je bil mehur — poln zlatega in srebernega denarja. Pošten mizar pokliče domače, jim pokaže „šac“, po katerem vsi hlastno padejo in si ga razdelijo. Koliko je bilo, se ne bo zvedelo lahko. Čegava pa je bila ksrinja in drugo v skrinji? Grdega skopuha, ki je pred 10 leti po Ljubljani beračil, se o fizolu hranil in naposled, več tisoč goldinarjev zapustivši, brez križa in sv. zakramentov v Ljubljani umrl. O svojem denarju v skrinji ni nikomur razodel in tako skoro lakote poginil, ker ni mogel osebno na dom do svoje skrinje priti, in tudi nikomur ni hotel povedati, kaj je ondi v skrinji doma v podstrehi. Se vé da ta skrinja ne bo več v podstrehi, ampak bo se sežgala in z mamonom, ki je bil v nji shranjen, napravila se bo imenitna politirana omara. Tedaj preiskujte stare skrinje!!“

— (Nesramna predrznost.) Iz Kamenika se nam piše: Kako ukoreninjena je poželjivost do žganja v nekaterih naših ljudeh in kaj so vse za žganje storiti pripravljeni, spričuje nam sledeči, komaj verjetni slučaj: Dnó 28. decembra podasta se G. Š. in J. B. iz Moravé o polunoči na ondotno pokopališče, zdereta vsak jeden križ iz grobov ter ga preneseta v hišo F. R. Stavil je namreč z njima črevljár F. C. za dva litra žganja, da si tega ne bosta upala storiti. Ker je ta vsled predrznosti onih dveh stavo izgubil, plačati jima je moral obljubljeno žganje. Popivši ga, nesla sta križa zopet nazaj.

— (Osebná vèst.) Profesor in podvodja v mariborskem semenišči, č. g. dr. Ivan Križanič, imenovan je korarjem lobodskega katedralnega kapiteljna.

— („Ljudske knjižnice“) prvi snopič prišel je na svitlo. Tiskarna Leonova v Mariboru naznanja, da še nima od c. kr. okrajnega glavarstva dovoljenja, pošiljati knjižico naročnikom. V teku prihodnjega tedna da bode vse v redu. Prvi snopič, ki obsega štiri tiskane põle, je prinesel pripovedko „Mladi Ladis“. Pojedini zvezki „Ljudske knjižnice“ veljajo 6 kr., s poštnino 8 kr.

— (Nov slovenski list.) V Soboti na Prekmurskem začel je izhajati tednik, pisan v ogerski slovenščini. Odkar je prenehal izhajati v Budimpešti „Slovenski Prijatelj“, čutila se je med ogerskimi Slovenci živa potreba domačega glasila. Cena novemu listu, kateri je pisan v ogerskem duhu, je 3 gld. za celo leto.

— (Prvi poslanci pomladi.) Iz Gorice se v 5. dan t. m. poroča: Včeraj našli so se v zapadni in vzhodni bližnji okolici Gorice prvi dragi poslanci pomladi: zvončki in trobentice. Kaže se, da dobimo kmalu prav prijetno pomladansko vreme.

— (Mariborska čitalnica) priredi vsako soboto večerno zabavo, dné 14. februarija pa veliki ples.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Pariz, 9. januarija. Madama Hugues bila je zatožbe umora Morina oproščena, a obsojena je bila v povrnitev odškodnine 2000 frankov in sodnih troškov.

Madrid, 9. januarija. Iz provincij Malage in Granade izselilo se je štirideset tisoč oseb.

Budimpešta, 8. januarija. Ples na dvoru izvršil se je zelo sijajno. Udeležilo se ga je 900 oseb. Veličanstvi došli sta ob 9. uri v dvorano v spremstvu cesarjeviča in cesaričine, nadvojvode Friderika s soprogo nadvojvoda Josipa. Nadvojvodica Izabela udeleževala se je s sinom ministra grofa Szechenyja plesu. Navzočni bili so vsi ogerski ministri.

Pariz, 8. januarija. Danes zjutraj pričela se je sodnijska obravnava pri madami Clovis Hugues; obravnave udeležila se je obila množica. Diplomatski svet je bil mnogobrojno zastopan. Po prečitani zatožbe zaslišavala se je zatoženica, katera sicer razburjeno, a s krepkim glasom odgovarja. Ona prizná, da je dejanje dovršila ter izjavlja, da je bila uže od 25. maja odločena, da obrekovalca umori.

London, 8. januarija. Kakor poroča brzojavka Wolseleyeva iz Korti z dné 7. t. m., odšel bode takoj transport z živežem v Galdul. General Stewart odide jutri z drugim transportom v Metameh; on je zasede najbrže dné 15. januarija ter bode takoj napravil zvezo z Gordonom.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 9. januarija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.90
„ „ „ srebro	83.80
Zlata renta	105.—
5% avstr. renta	98.15
Delnice narodne banke	870.—
Kreditne delnice	294.10
London 10 lir sterling	123.65
20 frankovec	9.78 ³
Cekini c. kr.	5.80
100 drž. mark	60.35

Uradni glasnik

z dné 8. januarija.

Konkurzi: C. kr. dež. sodnija v Ljubljani proglašá trgovski konkurz čez imetje trdkce: „Fran Fortuna, specerijska trgovina v Ljubljani“. Konkurni komisar je dež. sodnije svetnik dr. K. Vidic, upravnik mase dr. Alf. Mosché. Dan obravnave je dné 19. januarija ob 9. uri.

Razpisane službe: Za državne gradbe v vojvodini kranjski služba nadinženérja s dohodki 8., ozirom. služba inženérja z navadnimi dohodki 9. postop. razreda. Prošnje, podprte z dotičnimi svedočbami, do 10. februarija c. kr. dež. predsedništvu za Kranjsko. — Spretni komptoiristi, zmóžni nemškega jezika in kacega slovanskega v govoru in pisavi sprejmó se: E. F. Bothe v Zagrebu.

Pod varstvom: C. kr. okr. sodnija v Ilir. Bistrici postavlja zblaznelemu Antonu Franku iz Celj št. 4 varuhom Ant. Križmana iz Hrušice (okr. Novi Grad). — Od c. kr. dež. sodnije v Ljubljani postavil se je

Jan. Pircu, umirov. železniškemu uradniku v Ljubljani, zaradi bebosti g. Leop. Petras, zavarov. uradnik v Ljubljani, varuhom.

Eks. javne dražbe: V Ljubljani hišna oprava i. t. d. klobučarja Fr. Supančiča v Ljubljani (180 gld. 50 kr.) dné 3. februarija.

Tuji.

Dnó 7. januarija.

Pri **Maliči:** Kohn, Klein, Skodlar, trgovci, z Dunaja. — Gorup, zasebnik, z Reke. — Schwarzenberg, c. kr. beležnik, iz Celja.

Pri **Slonu:** Fürst, fabrikant, z Dunaja. — Heinze, c. kr. korvetni kapitan, iz Pulja. — Seidl, učitelj, iz Krškega. — Leskovic, c. kr. poštar, iz Idrije. — Rogáč, župnik, iz Katinara. — Berkessel, župnik, iz Mokric. — Kljun, župnik, iz Železnikov.

Pri **Bavarskem dvoru:** Wilcher, trgovec, iz Matenje Vasi. — Winkler, živinotrzec, in Örtner, tovarniški zdravnik, iz Tirolskega.

Pri **Južnem kolodvoru:** Robitsch, trg. potovalec, z Dunaja. — Lederer, posestnik, iz Št. Lenarta. — Ausermayer, krčmar, iz Steyra. — Fischerauer, posestnik, iz Dvora.

Umrli so:

V civilni bólnici:

Dnó 7. januarija. Antonija Stefančič, delavka, 36 l., jetika. — Neža Draksler, gostinja, 60 l., želodečni rak.

Srečke

z dnó 7. januarija.

Praga: 26 77 74 62 5.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
8. jan.	7. zjutraj	741.76	— 7.8	svzh. sl.	d. j.	
	2. pop.	739.66	— 0.2	„	js.	
	9. zvečer	740.37	— 7.6	„	„	0.00

Št. 63.

(4)

Oklic.

Od c. kr. okrajne sodnije v Trebnjem se naznanja, da se bode **16. in 17. januarija 1885** v zapuščino umrlega dekana gospoda Janeza Kovačiča spadajoče premično blago:

konji, goveda, vozovi in drugo gospodarsko orodje, živinska klaja, poljski prideiki, pohištvo, dragotine itd.

na javni prostovoljni dražbi proti gotovemu plačilu v farovžu v Trebnjem prodajalo.

C. kr. okrajna sodnija Trebnje

dnó 8. januarija 1885.

Zobni zdravnik Schweiger

z Dunaja

stanuje v hotelu „pri Maliči“, II. nadstropje, sobi št. 23—24.

Zdravi vsak dan od 9. do pólu 1. ure in od 2. do 4. ure popoldne.

Vse operacije, najmodernejšim zahtevam sedanje dóbe ugajajoč, izvršujejo se brzo in sigurno. (134) 8

Prostoren Landauer

s štirimi sedeži

se prodá cenó pri Jakobu Razingarji, kolarju v Kolodvorskih ulicah. (138) 3—3

Vozni nakladni listi

dobivajo se v tiskarni

Kleinmayr & Bamberg

v Ljubljani.